

על הפרק

אחרי סבסטיה ו... ניקוסיה

כשרצותי עקום הנך יכול לראות זאת בתגובות המסתכלים עליך, או בראי... ויוון עשויה לשמש לנו ראי. גם היוונים וגם היהודים הם עמים עתיקים, שזכו לתורה בדורות האחרונים וגם להם וגם לנו יש אגף מיליטאריסטי-הרפתקני בתוך הימין הפוליטי. אגף זה משלב (ולא בטקרה) מדיניות פנים נחשלת ואנטי-דמוקרטית עם התגרות אווילית כלפי חוץ.

נדמה שלא ימצא ישראלי, שלא יבין, כי המדיניות הקפריסאית של הכת הצבאית ביוון הייתה אינול, כאשר אלפי יוונים ותורכים שילמו בערדה בחייהם (ואין בזה כדי להפחית ממשעם של התורכים, אשר הפציצו מרכזי-ארכאולוגיים ובתי-חולים), אולי רק התקדמותה של יוון לדמוקרטיה — אם אמנם יתגבר התהליך וימשך — יהיה זה משום כפרה היסטורית לאותה ההרפתקנות הנפשית בניקוסיה.

אלא שביוון איבד הימין ההרפתקני-מיליטאריסטי את אחיזתו בשלטון, כתוצאה מן ההרפתקה ואילו אצלנו הוא חותר לשלטון באמצעות ההרפתקה. ועוד הודל: אצלנו, לפי שעה, מרבית אנשי הצבא הנכבדים רחוקים מהימין המיליטנטי.

אין, דומני, בישראל מי שיכחיש, כי שלטונו של ימין שכזה ביוון לא הוסיף לאותה מדינה בריאות וכוה. לישראל, שמצבה עדין כל-כך, יכול להיות שלטונו של אותו ימין במיה לזרות.

לא סנונית בודדה

אם הסנונית באות בנו אחר זו הן מבשרות על בוא תאביב. צעדים תורנים ונשנים של הרפתקנות פוליטית עלולים לבשר רעה ומתרגשת עלינו.

משנסיימה מלחמת יום הכיפורים ניסו אותם גורמים, להזעיק את העם לרגלי נגד הפרדת הכוחות בחזית המצרית ואחר-כך נגד הפרדת הכוחות בחזית הסורית, בשעה שהיה ברור גם ל"מועיקים", כי הכרירה להפרדה היא שפיכת דמים חסרת טעם.

ל"התנחלות" סבסטיה קדמו, "התנחלות" בשכם ו"התנחלות" סרטינונית במבואות קונייטרה. כל הצעדים שמנינו עד עכשיו חליתם היה למנוע כל מוצא של פשרה והסכם מן הסכסוך הישראלי-ערבי, אך ההתנחלויות למיניהן קראות תגר גם על קיומה של ממשלה נבחרת בישראל. הן מכרסמות גם בכוחו של צה"ל וביכולתו להיערך לקראת התקפה ערבית, אם תבוא.

מבוכה במחנה הימין

מחבר, כי חוד המחץ של הימין ההרפתקני מצוי ב"חירות", שהי, הליבראליזם מתחזק בקורות. בביקורת זו הם אינם אומרים בנחתים כל מה שבלבם, וזאת כדי למנוע קרע בגחל וב"ליברליזם" אך לא רק שלום אינו שלם עם התנחלות, המפרה את החוק, הם גם אינם שלמים עם התנחלות, הסוחמת אופציות לפשרה, וכלל ש"חירות" חוסף לרכב על כנפי המליצה והלאומנות, יגדל המרחק בינה ובין הליבראליזם העומדים על הקרקע, "המרכז החופשי" נוקט מעין עמדת ביניים בין "חירות" לבין "הליבראליזם", והתנועה המפלגתית — מסתבר, שלא תגרר אחר "חירות" לאורך כל הדרך, אם ההתנגדות להרפתקנות, הן בציבור הן בממשלה, תחיה תקיפה די הצורך, — יהיו לכך השלכות חשובות מאוד לגבי עתידו ודמותו של מחנה הימין בישראל. אפשר, שההרפתקנים יבדרו, אפשר שתתחזק התבילה ואפשר שהמחנה כולו יאלץ למתן עמדותיו.

עמידה רפה בפרץ — מסוכנות

השינויים בימין לא יחלו — אם בכלל — ללא עמידה תקיפה של הציבוריות הישראלית והממשלה. קשה לומר שהיתה עד כה התנגדות ראויה לשמה. הממשלה מאוספת הפעם יותר מאשר במקרה ההתנחלות הקודם שליד שכם ובכך היא מעוררת תקוות אצל ההרפתקנים, אולי בפעם השלישית האיסוף יהיה רב עוד יותר. על שר הבטחון, שמעון פרס, נמתחה בעקפיו ביקורת על-ידי השרים האזרחי, אלוני, שמעון וצורק — גם משום שלא דאג להכשיל את ה"התנחלות" בעוד מועד וגם משום שניסה לתח למתנחלים מוצא של פשרה בינם ובין הממשלה, מוצא שמשמעותו התנחלות במקום אחר, בכלל, שרי רפיס הם האגף הקרוב ביותר למתנחלים בקרב הממשלה (ומפלגת העבודה) והשר לשעבר משה דיין אף נתן להם את ברכת הדרך בנאומו האחרון בכנסת.

הפשרה המילולית שכמו המתנחלים על הממשלה, "הממשלה מחייבת התנחלויות בכל חלקי ארץ-ישראל, אך ורק בהתאם לסדרי העדיפות שראוי קבעו" היא, לפחות מילולית, גרועה אפילו ממדיניותו של הממשלה הקודמת. יש מקום להניח, שאין זו באמת דעתה של הממשלה, אולם אין להקל ראש בכניעת מילולית, העלולה לגרום אחריה כניעות גוססות.

לנוכח ההתקפה של הימין הקיצוני והתקיפות הבלתי מספקת שמגלה כלפי הממשלה באה הפעילות של "מוקרי", המעוררת גם חלקים אחרים בתנועת הפועלים בישראל. ה"התנחלות" בחזיתו של ארץ שרון באה כדי לחשוף את חשקו, שבכל מהלך ההתנחלות של הימין וכן את מדיניות האיסוף ואיסוף של השלטונות. (קשיחות כלפי שמאל, התאפקות כלפי ימין) הממשלה והציבור הרחב יצטרכו להתנער מן המבוכה שסדקה אותם עם התקפות של הימין ולהתמודד עמה. וכאן יש לקו התקף של "מוקרי" תפקיד חשוב של "סמן ימני" מול התקפת הימין, כי אם הציבור לא יעמוד על המשמעות החמורה עוד מאוד של פרעור סיכויי השלום וערעור הדמוקרטיה, הנבעים מצעדים אלה של הימין, יש חשש, שיתעורר רק אחרי המפולה...

מעבר לערפל

המחומת שמעורר הימין מעלה ענן אבק, העלול להסתיר מדעת הקהל מה הן חבריות האמיתיות העומדות בפני ישראל, ביסודו של דבר, כשמתפוררים הערפל והאבק, נביטת הברירה: פשרה בין יהודים לבין ערבים על ארץ-ישראל או מלחמת נצח, העובדה, שהערבים מחזקמים אך לאט לכיוון של פשרה כזאת ושם עלולים לעשות "צעד אחד קדימה ושני צעדים אחורה", אין משמעה שיש לנו אפשרות גוססת. מה שהימין מציע, אינו אלא מלחמה עד להשלמת הערבים עם ה"סטאטוס-קוו", דהיינו — מלחמת נצח!

מול המדיניות האווילית וההרפתקנית כלפי פנים וכלפי חוץ יש צורך במדיניות ברורה ומתוחכמת המחייבת פשרה והחזרתה לקראתה. עלינו לקיים בידינו את כל הקלמים הדרושים, כל עוד לא תושגה הפשרה הרצויה.

על כל פנים, לא די בגיני הימין על שהוא מפר את מרות השלטונות הנבחרים ומנסה לחזור לימי "אלטלנה".

מה השיג יאסר ערפאת במוסקבה?

חזית מאוחדת להגנת הדמוקרטיה

יוון לאחר הקולונלים

אתונאים צעירים מריעים למפלת הכת הצבאית

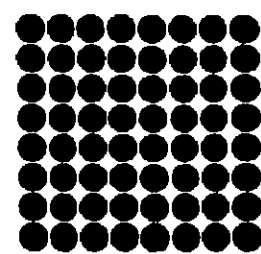
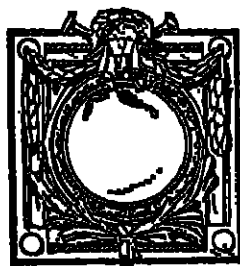
שולם P.P.

החומר

החומר

40

הקדמה

אנדר אלדן

שני שירים

פשאמה נפחם לבקר
קרטידי פירשי ורועות, קולות
יזאים קריצה קלה
פלים לקרמשי אי-סוף חר
סנר לבנה קדים לבקרה
מאין סוף שבים בקליקה מתנשמת
אודמי פנים יורדים לקבל בחו
לקבל בחוף?
עבר מה.

מנחם ספר שירים חסיד לוחשי בימים אלה
ברצ' "הקיסר והמלך".

★
★

שקעים איש על אבן אמת
פיום קשקבת בנות
הבטים לעשות מעשיו הטובים
בלילה מעבר לקיר. לזעקות
שמע את אביו קני ונתי
חורט; וכל זלזלי שפאים.
פשוטה בו רוח להפלות
את הפצל אשר לאמה
והיא קרעים לקשה
לקצקעה.

העלמה איקסקוויק

כדרכם בן יחי, ענת אבי העלמה, ומיד פנה לחקר
את בתי:

מיהו אביהם המתרועעים בבטן, בתי י?
היא ענתה:

"אין לי שום בן, אבי, אף לא ידעתי גבר מעדי."
כי בן הדבר, ענת האב, גרעה כי אכן פרצה את
ויצאנה. קחו אותה ועלתו קרבן, מנהגי אשתו יקצקעו;
וחביאו אלי את לבת בערה והחיצוה כשתור עמדם
עד ויום לפני המנהיגים. כי אמר לינשטים, אלה
היצורים המסתתרים מעיני הבריות.

נמלו ארבעת השליחים את הקערה ויצאו לדרך, גם
לקחו איתם את הנערה; וגם את סכין החרד נטלו איתם,
כדי להחל את הנערה קרבן.

והיא אמרה להם:
"לא ייתכן כי אימתי, הן שליחים! כי לא חילול כבוד
היה זה שאני גושאת בבטני, יען כי הריחתי רק כאשר
באתי להתברר בגולגולתו של הווינאנאשו אשר היתה
בבוקר-צפון, כי כן, בבקשה ככם, אלינא חלוצי
קרבן, השליחים" כי אמרת הנערה אליהם.

"אולם מה גביא במקום לבקר? וחלוא אמר לנו אביך;
וחביאו אלי את לבת; התיצבו כשתור עמדם לפני ה'
מנהיגים, אחרי שתמלאו וחבכם כמנחות, וכשהלב מונח
בתחתית הקערה" ואולי לא כך אמר לנו? ומה ניתן לו
בקערה? אנו כשלעצמנו מאד חפצים חיינו, כי לא
המתוה" כי אמרו השליחים.

"בן הדבר, אלא שלב זה לא להם הוא שיד, ועד
פחות מהו תפקידם הוא, גם אסור לכם לחסכים, שילצו
אתכם לרצוח בני-אדם. שכן, לאחר זאת אחם תחלו ה'
מושעים האמיתיים, כפי שמושעים כלמי יהיו הווינאנאש
והקוביאנאש. כי בודאי חכם, ורק חכם, יהיה משלם
והוא יתיצב בסני אבי, ואין להחיר, כי לב זה שלי ישיר
לענינכם. הבה נאסוף את פרי העץ הזה" כך אמרה ה'

עלמה.

לפני הדברים הללו חלחלה חזרה העלמה לביתה, ומיד היתה
בבטנה את הבנים, בכות הרוק בלבד שכן הגולגולת בא
לה. בדרך זו היתה ללדת את הנאומים, את הנאומים
ואת איקסבאלאנקו.

וכאשר עברו על העלמה שישת תרשים בבית אביו,
סיפור לאביו, לקצימאקוויק, על מצב הריחוק. כהרף-
עין נגללה, סודת של העלמה לעיני אביו, והיא נבוכה
מאד.

מיד נאספו למצעה כל מנהיגי העמים של הווינאנאש
ושל קוביאנאש, ויה עם המנהיג קוצ'מאקוויק.

בתי ורחל לילה, תאודוני; כבודת חלילי, קראת
כעל רם קוצ'מאקוויק, בתויעו בסני המנהיגים.

ובכך, אמרו המנהיגים, "כמה עליך כי תתרחק;
היה את הסני לדרך, יסר אותה; ושויצו אותה
לדור החרק מאנא".

רחל פרחי

ארבעה שירים

משרד תירות

פני אנגלי שוקה בירה ויסקי, פכים בחומות ענף
הוא. דבר שלט פאן, מקפחל על הפל פטרקס ובזמן.
פני אנגלי שוקה בירה פני אנגלי שוקה ויסקי.
השנדי שוקה את קרבי השמש, הסיפי מנגן על החומות
ואומר: "יש פאן המון היסטוריה". הרוסי לא נראה,
לו אסור לטיל, הטרפתי בר לא רחוק וחושב מה תקנה
עקרת צרפת... האמריקאי חושב על הנחות והמסים,
והיהודי נושק את אבגי הפתל ומקנה להספיד לערכי
שאמשר לחיות פאן... אקשר לחיות יסר.

סמטאות

הזי סמטאות העיר העתיקה, בלילה
לפניקס שבו דוכות סילת גוראות,
רעות וגם טובות, קבסיות מקדים פתי-קנסת.
שקתנו ולקחה, שקתנו וקתנו, ונאנקנו לקתנו את
האנקנה נקבת קסם קרפת מלמלים וברקנו אל מעבר
לגם קסינית דגים ששל תרנה שקשבת וקב, קסינת פלא,
שקה פים, קפה למרומים, יונדת למעמקים ונוסעת רחוק.
יש קה מנהיגות ונוסעים יורדים ועולים בחומים
מנורים של קשחות, מנליקים תוצרת, מעלים אכנים
ועקר קדירים... מעולמות אחרים... אכל המגנט
פסטר מחזיר אותה למשה מחזיר אותה אל הסמטאות...
איתה אשה אלהים?..

כבשה ברחובות ירושלים

בקשה לבנה מלכת ברחובות ירושלים בסקטאות,
הישר לטר הבית עולה,
ונשאה לעולה בנני?

פי פכות נשמת-תורה... הלויים שרים בעונה
שירי הלוינה, וקצרים פכים בחר לרשדו, ופסמוגי
הקבסיות מצלצלים, וגים לבונה.

בקשה מלכת ברחובות ירושלים והיא מקצרת.
אל תנעו בה, אל תרעו, נמו לה לחיות, וקתנו
פכרת הנכים, פכרת הנאחים, פכרת הקאבות.
בקשה מלכת ברחובות ירושלים, צמנה רד, הילשר
לטר הבית.

בחגוי הסלע

ילדים עטני הסלע, ילדים קטני הסלע,
ילדים משחקים קר, ילדים משחקים בשפלה, ילדים
משחקים, חולמים, על מה? על האנקנה, על האנקמנות,
על העם, על הקרבות, ועין שפי הקדים, קדי שקם
קחלים, קחלים בשפלה, ילדים חולמים... על
הנתיים שקשקש, על הקמרים, על המאנים... על
הפפונים, הלימון והחשה... אלי, שקלת אשה ערכיה
רקומה קסר, שולי שקלת אשה ערכיה רקומה וקב, וקבשים
על הנקרה, שלונה... הו, אלי, קתי העיר פמרוון, מקאן
הר הנקרה ומקאן הר הקללה, ואל הקרים אשה רואה
פאנשים. ילדים חולמים... ורמוגי פחוק
ומקמות שקמה
קבלו... קבלו לחיות במקום רמוגי
קנות, פפצים... ומקמות העמק.

משוררת צעירה, בת ירושלים, סגרת הראשון
יראת אור כסוד בוחצ' "עקרי".

לחש בריח וחול קמו וקרב ובודאי וירחו את בושם
זה, שחא מונח מאד.

ושעה שהם שקמו בירחורים, יצאו לדרים חישועים,
משרי העלמה, עלו טיפסו מן החומות של ארץ התחיות
ועד לפני הארץ העליונה הגיעו ואריבעת ויו למשרות
העלמה.

כי נאחו ארזי קסיבאלבה, העלמה איתוח את עני
כלם.

חמלכתי"ד: ג. ש.

האם הסתיים הכול? שאל הווינאנאש.
הכול חם, הנה כאן חלב בחותיות הקערה.

טוב אמא, חבה נראה, קרא הווינאנאש. ובאצבעותיו
נמל את הקערה, וזרים את הגוש שבחוכה, וקרום חקישת
קירי, וזרים שזבעו אדם בוחן חול לזרים.

המכיר היטב באש וחיתור את חלב על הגולמים, אמר
הווינאנאש.

והם חתרו את הדבר על ואש ובני קסיבאלבה החלו

גם שם העלמה איקסקוויק הוא דם האשה, ומאן שם אור
לנו ללש ולזם, והשם הוא, קיסיק.

לכו לכם על פני הארץ ושם יאהבו אתכם ותמצאו
פיוסכם, אמרה העלמה לינשטים.

ליו, כדברך, לילה, אנו נלך לשם לשירותך; ואילו
את, לכו לירכך, שעה שאנו נגיש להציג בסני המנהיגים
את לשח העץ תחת לבבך, אמרו השליחים.

כאשר הגיעו אל מל פני האדונים, ותנה כל האדונים
עשים את בואם בשבע עינים.

הקדמת האל

הננו מביאים במרווז זה קטעים מתוך דבריהם של
הנצי"ח "מוקד" בערך של ההסתדרות, ביניים
העיקריים שנקבעו בו בשנות האחרונות ואשר
מיקרו אות השומרת-לב הציבור סביב עמדתה של
ההסתדרות ביחס למיניותם הכלכלית-חברתית של
נשים.

נזכיר לזכרם אלה, במסגרת הדיונים הכלליים,
קצתה סיעת "מוקד" מספר יומתת והעלתה שורה

**לא שכר הפועל
גורם לאינפלציה**
יאיר צבן

(בוויכוח על הסכם השכר לשנת 5-1974
בוועה"פ ב-27.6.74)

[illegible]

הוא שרר את מלכותו. והוא גם רבנינו מוכן לחת התורה
והוא? ומה?
והוא! והשנייה היא: מדרש החסידות מסיקה לקבוע
לדבר, לשר, ואיזה עומדת על מה שחסידינו ל-
היה, ושחסידינו קורה לרווחים בכלל ולרווחי-מלחמה
מיוחד.

יש סיבה טובה לדבר היום דווקא על רווחים ולא רק
לשר, משני האחרונות שהם שנים ישראל בנותי, ש-
עליו ישראל יזכירם לזכות שנים להם,
מנהגות והנהגות הללו אנו למדים על גדול הרווחים ב-
החשיבה שבנה האחרון, שישווע על 10% לרווחי-היו-

[illegible][illegible]

אבל אחת המבטות שלה אנו כי בתחילת המעשה ה-
זכר של המבטות של התחבורות ודבריהם של החס-
ד, למשל, הקים, רשום ממלכות בהשפעתם נציג
התחבורות, נציג העתים, נציג התרבות, נציג
על המהירות והקלות ורעיון כי ברוח זאת אנו
העצת תחילה העד-העיתון, הקראת התקנין וי-
כלית, תחילה חסד תלמיד, כל רעיונות, אלא
הוא גם להקנות צדקה של התחבורות והעיתון,
הקראת צדקה של המעמדות והאומות בחקוקה שש
אנו ימים.

(בדיון על תקציב החסדרות בוועה"פ של
החסדרות ב-14.7.74)

אני רוצה לברך את גדעון בן־ישראל על אבות הבכורה
ועל בן־הדומעל. אני שמח באמת לעשות זאת בעיקר
גלל תוכן דבריו שאינם אני מודה.

אל ברוך לי עם מי שנתחבבתי. "ליכוד", "המערך"
הנבדל, הלאומי, "העובד הדתי", "מקו", ו"מרי" —
לעולם נגד עיקר חוספת היהודי. איזה ירכוז יש כאן ?
יֵי לֵי מִטֵּם מִלְמֵד שֵׁשׁ סֵפֶה, אִם לִתְבַּטֵּא בְּתַתְּפִּיקוֹת,
הַגְּזַת אֶת גְּדוּלָּה.

הנה המעמד הזה תוספת חוקיר? אני מפריר שזה בבל
 יקרו, אבל גם מוסכם על חורבנם בממשלה. ה"ליכוד",
 הוא ארעקור וטוסת"ה חוקר שם מסיבה פשוטה, שאם
 ישקור את הנהל בעמבס"ם - זה היו בעד העקיר.
 כל תיות זהו חוקיר לכלת בממשלתו או כל דא. או
 ח"ל שלטת או לא. לפועלים. כי אם בממשלת או זה
 וטורעלי - וטאנפליציה תימשר, וזה ממשלת רות
 וטעבליס - וטספסריס ולכן ה"ליכוד" בעד. כלכלת ח"א
 זה מוסבר, כל היות ענין פשוט היו וטועלים מבינים
 ענין את וטריקסם שלכם.

[illegible]

הוא נשאל: "האנשים, שליש מהמשכורות, תוך כדי שהוסיפו להתחבט, התחבטו לעצמם מניעה להפגנות בזה, שכל שאר תחובות הכלכליות של הממשלה לא נדרשו כאן, וחייא תבעיה שיש להם צריך היום לגבות מהממשק 3 מיליארד ל"י, ספילו הכלכלנים והמומחים של ואזרחי מעריכים שלא להילחמו לגבות יותר ממיליארד אחד, זה בקרוב ששאל והכסף יערכו להוציא מהציבור. למי-חשבוני 65% של הרכוש הזה ייגבה מהחייבים של החסידים. אימא זה? יגלה."

לכן לא דינם מה של התוכנית הכלכלית של הממשלה.
תוכנית זו היא בעצמה להחמיר את בעיית חובייה,
במיוחד וזאת הלאה שכבר יש להם ידירות ששוחות
מיליון ל"י או 300 אלף ל"י, אלא באנשים שסוחרים
עם הליירה, ונותנים שובריהם על זה כבר 10 שנים ומכשו
רצועה אחת משפחות לבנות את הדירות. מאת הענינו,
ריים במערך, אותם אינכם מומחיםדין. אבל השאלה היצי-
רים שתמיד ברביבוץ, והוא נתון לנו את העניין של
אחת משאלות דרושיות, ואולי תוכלו לתת עליה

ת. אם חיוס צריך לקנות מבוגרת ששורות, קטנה וגם
מחירה מבריקים — מי ציטרף לשלם את זה? אנשים
בדים שבתם עושים את התאמץ הזה בכשר קטנות
בניה, וזה לא יוכלו להגיע למבוגרת. מוכר מושבי
חור ביום ששי בעתו, שהמעבדים יהיו מוכנים לשאת
אל, אם הוא יוכל על כל האוכלוסיה. מושבי יש לו
ידיים הוא רוצה לשאת בבטל על התובנית החדשה
שם תאמץ שיש להם מרדכי לשי שחור ומחלה חד-
שית.

והתלבוש"י על
שקיות ובהם באמי ש רווחיות ענקית שיוצרת
התמלכיות על רווחי מותר, אם המעצר רוצה לשלם
למדינה, ל"כידר, שמשך במדינות הוא, 1996
התלבוש"י נהגה במשפט המלחמה ב 9% ו 10%
אנחנו צריכים להיות מוכנים שהתלבוש"י העובדים
על המלחמה ולוח אם רוצים למנוע רווחים קלים
שצריכים לשלם מיליונים. אם ששן בעבר בנין
הוא ב 60 מיליון. כאשר הלוחם השמשך ב 7

וה. לה. בהכנסת לאולם התיאטרון המאחר וב' נסחוד הליהות בין ורעות הסאט המרפוד, אינך צפצפת כי התצגת שתעלה לפניך, תשכיל להשכיח מאד את סדרות היום ותלאות העונות. אך יש דרוקא, "עונת המפגשים" קוטמת בחובות הפסחות. התצגת, "שלוש ספר" יותי" שיכתב הליבת המפתחות. הן קומידיו מזרחית, בניהיה, יטב, ששליבי התפתחותה אורנגיים ועשירי רבדים, ויש והיור. מוקרטוט לקח חזרתי, המתפרץ מתוך רצף טקטוני של מאורעות קטנים ומשעשעים עמוך.

נקציב חסתדרות בוועה'ם של חסתדרות ב-14.7.74)

ר' חסתדרות שואל את עצמו מדי מעם לשם מה אני משלם את המס הזה? משלמים? בספר העכה שקיבלנו ישנה משלמים. מי שמשתכר 500- לירות שלם 35- לירות מס שהם 7% בלירות לשלם. 1500- - משלם 105- לירות.

[illegible][illegible]

לא היה דיון ואיננו יודעים מה הם ומימיים וקו ההסברה של החסידות? ממסלחית, המקבלת הוראות, או עובדת היא עושה?

ואתה ידוע ואנוני יודעים מה הם
ממדים וכן המספרים של המסמדות?
מסמלות, המקבלות הוראות, או עובדת
היא עושה?

העובדים שהמחלקת לענייני הערבים וחו
למי? הייתי רגוע על כלל זה ליוח מחלקת
באבות שהוא אינו מקצועי בעולם, כי
מסמלים, צריך לבטל את זה.

נציג שוקרא קרוי שירות. לתרגמו, כל
עליו מועלים וכן וקצת מוסמדות
אני נמצא אותה. אני מציג שירות את
אבל אשילו את זה מה שמגיע לפי
למועלים השוכנים בחימה היום –
תועלי וקצת שירות ממוצע הערבים
מסמלות המסמלות, אין אפשרות של

יצונו כגון הא, שהכריזו השירותים במונ
למנוע מלא על המסירה.

ג. אני מציע שבאמצעות התעודות אשר
הן ח"י חריות, אנונוס כבר במסגרת ח'
לקראת חריות הבא, יתחילו לחבו
האחד האחר מהמסמכים האלה שהוצרכו
ע"י פתוח חריות על האחד האחר מה
התעודות. לתקצוב הכללי על התעודות.

א. אחרי מס, 20 מיליון — 300%

על חריות שמוט משותפות. על
חריות על חריות למנוע אינפליציה.
המסמכים האלה שמוט בתוך חריות
האחד האחר מהמסמכים האלה שהוצרכו
ע"י פתוח חריות על האחד האחר מה
התעודות. לתקצוב הכללי על התעודות.

א. אחרי מס, 20 מיליון — 300%

על חריות שמוט משותפות. על
חריות על חריות למנוע אינפליציה.
המסמכים האלה שמוט בתוך חריות
האחד האחר מהמסמכים האלה שהוצרכו
ע"י פתוח חריות על האחד האחר מה
התעודות. לתקצוב הכללי על התעודות.

והיו מחלקים פרטי יוקרה והזקקה לחיטאון המעודד מחזות מקוריים, וראי זהה התי-
אטון העירני של הפזה וקורבן הפרס ראשון. קר בעונה הבחיתית יכינו לחזית בארבע
ההגות, פרי עטם של סופרים שוליים: אנשנים קשים של יוסף בר יוסף, שלפועט "72
לי. סובול. התקוחה האחרונה של רחוב הזמן..." לחלל' מטלפונקט ו"גמר הרבובדות"
מאת יעקב שבתאי. אם כלום ממחזים בנותיה מידה, אולם, אם ירגזו מחזות מקוריים רבים,
שיתקו, שזוכה פעם לראות א"ה. המחזות המקוריים בתי' הדיניה.

עברית — עדה בן נחום;
בימוי — סם וולטרס;
תפאורה ותלבושות — ארנון אדר.

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

שוחרר כלל ושוחרר כללות בטרם יקדמו במעמדה ובת אחרת, ויהיה חסר לעניני חשבון. במעמדה ובת אחרת, ויהיה חסר לעניני חשבון. במעמדה ובת אחרת, ויהיה חסר לעניני חשבון.

[illegible][illegible]

